

मरप्रि

मरकूपिका, स्त्री, योनि:। मरकूपकशब्दादाप्-
प्रत्ययेन निष्पत्ता ॥

मरगुहः, पुं, (मरस्य गुहः विता। क्षणावतारे
प्रद्युम्नजनकत्वात् तश्चात्म ।) विष्णुः। इति
केचित् ॥

मरगुहं, क्लौ, (मरस्य गुहम् ।) योनि:। इति
जटाधरः ॥

मरवकः, पुं, (मरस्य वक्षमिद्याक्षतिर्यस्य ।)
रतिवस्त्रियेषः। यथा, मरदौपिकायाम् ।

“इत्वा वामकरेचोरुं कृपादस्योपरिस्थितम् ।
हृष्ट रमते कामी मरचकप्रकीर्तिः ॥”

मरचक्ष्मेत्रं, क्लौ, (मरस्य चक्रमिव ।) योनि:।
इति केचित् ॥

मरणं, क्लौ, (अृ+स्त्रृ ।) सृतिः। तत्पर्यायः।
भावानम् २ सृतिः ३। इति हेमचन्द्रः।

विक्ता ४ चर्चा ५। इति जटाधरः ॥ (यथा,
कुमारे । ६। ११।

“सत्यमर्काच्च सोमाच्च परमधात्रहे पदम् ।
पथ तुच्छेस्तरं ताभ्यां मरणानुग्रहात् तव ॥”

मरहृष्टारविशेषः। यथा, साहित्यर्दर्पणे ।

१०। ६६८॥

“सद्यानुभवाइस्तुसृतिः मरणमुच्यते ।”

यथा,—

“मरविन्दमिदं वौल्ल खेतात् वैष्णवनमस्तुलम् ।

मरामि वदनं तस्याद् चक्षुलसोचनम् ॥”

“मयि सकपटमिलादो च” सृतैः साट्यानु-
भवं विनोत्यापितत्वाद्वायमस्तुलारः। राघवा-

नम्नमहापात्रासु वैसाहश्चात् सृतिमपि मर-
णालहारभिच्छन्ति। तपोदादरणं तेषामिव

यथा,—

“शिरोघषही गिरिजु प्रपेदे

यदा यदा दुःखशतानि सीता ।”

तदा तदासाः सदनेषु सौख्य-

स्त्रियाविद्युत्त्वे गलद्यु रामः ॥”

मरणापत्यतपंकः, पुं, (मरणेन अपत्यं तपय-
तौति। अृप्त+खुल् ।) केचित् । इति

केचित् ॥

मरदशा, स्त्री, (मरस्य दशा ।) कामावस्था।
तहशिवा यथा. उक्तवलनीलमणिः।

“नयनप्रीतिः प्रथमं चिन्तासङ्कृतात्मय

सङ्कल्पः।

निद्राच्छ्वेदस्तानुता विषयनिवृत्तिस्त्रयानाशः।
उक्तादौ मूर्च्छा द्युतिरिक्षेता: मरदशा दद्येव

स्त्रियावश्चते ॥”

मरध्वं, क्लौ, (मरस्य ध्वंसिव ।) योनि:। इति
शब्दरावली ॥

मरध्वः, पुं, (मरस्य ध्वं इव ।) वायम् ।

इति हेमचन्द्रः। लिङ्गम्। इति केचित् ॥

मरध्वं, स्त्री, (मरस्य ध्वं गर्व्ये यथा)
ज्योतिस्त्राचाराचिः। इति केचित् ॥

मरप्रिया, स्त्री, (मरस्य प्रिया ।) रतिः। इति

जटाधरः ॥

स्मार्तः

मरमन्दिरं, क्लौ, (मरस्य मन्दिरम् ।) योनि:।
इति हेमचन्द्रः ॥

मरलेखनी, स्त्री, (मरस्य लेखनीव ।) शारिका-
पचो। इति शब्दरावली ॥

मरवस्थमः, पुं, (मरस्य प्रद्युम्नस्य वस्थमः ।)
प्रनिनदः। इति केचित् ॥

मरवोयिका, स्त्री, (मरस्य वौयिका ।) वेश्या।
इति राजनिर्वाणः ॥

मरविसंज्ञः, पुं, (मरस्य विश्विर्यसात् स्वर-
हाविः। स एव संज्ञा यस्य ।) कामवृद्धिसुपः।
इति राजनिर्वाणः ॥

मरवस्थः, पुं, (मरस्य संखा। समासे टच् ।)
चन्द्रः। इति केचित् ॥ (मरस्य उद्दीपके,
चिं । यथा, रघुः । ८। ३६।

“पतिषु निर्विशुर्मधुमङ्गलाः

मरसं रसखण्डनवर्जितम् ॥”

मरसाच्छः, पुं, (मरस्य स्वर्म इव ।) उपस्थः।
इति शब्दरावली ॥

मरस्थर्यः, पुं, (मरः स्थर्ये यस्य ।) गईभः।
इति चिकाष्ठशेषः ॥

मरहरः, पुं, (मरं इरति नाशयतौति। अृ+
इरतेरनुष्मामने च ।) शिवः। इत्यमरः।
१। १। ३५॥

मरागारं, क्लौ, (मरस्य आगारम् ।) भगम्।
इति शब्दरावली ॥

मराहुशः, पुं, (मरस्य अहुश्च इव ।) नखम्।
इति शब्दरावली ॥

मरामः, पुं, (मरोरौप्यक आमः ।) राजामः।
इति राजनिर्वाणः ॥

मरासदः, पुं, (मरस्य आसदः इव ।) लाक्षा।
यथा,—

“मरासदो मुखशुरं पारि स्वात् पानभाज-
नम् ॥”

इति चिकाष्ठशेषः ॥

मरामेदः। इति केचित् ॥

मार्तं, क्लौ, (सृतेरिदम् ।) सृतिः+प्रश्न ।
सृतिशास्त्रोलकर्म । यथा,—

“श्रीतं कर्म स्वयं कुर्यादन्योऽपि स्मार्तमाच-
रणैः ॥”

श्रीतो श्रीतमप्यव्यः कुर्यादाचारमन्तः ॥”

इति तिथादितस्त्वम् ॥

अथ च ।

“सृतिश्रृतिविरोधे तु सृतिरेव गरीयसी ।
श्रीतिरोधे सदा कार्यं स्मार्तं वैदिकवत् सता ॥”

इति श्रावात्स्वम् ॥

स्मार्तः, क्लौ, (सृतेरिदमिति ।) सृति-
सम्बन्धीयैः। (यथा, मनुः । १। १०८।

“श्रावारः परमो धर्मः श्रृत्युः स्मार्तं एव च ।
तस्मादस्मिन् सदा युक्तो निष्पत्त्वाद्वावृ-
तिः ॥”

सृतिशास्त्रव्यवसायौ। सृतिशब्दात् श्याम्लवयै
निष्पत्तः ॥

सृतिः

स्मि, क उ प्रनादरे। इति कविकल्पद्वमः॥
(चूरा०-चातम०-सक०-प्रनिट् ।) दत्त्यादिः।

क उ, स्मायते। इति दुर्गादासः। स्वेहे। इति कविकल्पद्वमः॥
(चूरा०-पर०-मक०-सेट् ।) शोष्ट्रवर्गशेष-
युक्तः। क, स्मेट्यति। इति दुर्गादासः।

स्वित, क प्रनादरे। स्वेहे। इति कविकल्पद्वमः॥
(चूरा०-पर०-मक०-सेट् ।) रैष-
दास्यम्। इत्यमरः। १। ७। १४॥ (यथा,
महाभारते । १। १५३। २२।

“विलज्जमानेव नता दिव्याभरणभूषिता ।
चित्पूर्वमिदं वाव्यं भीमसेनमधावौत् ॥”

विकसिते, त्रि। इति विकाष्ठशेषः॥ (यथा,
माचे । ६। ४४।

“स्मितसरोद्दृष्टेष्वसरोंजला-
मतिसिताहृषिडङ्गृहस्तिवम् ॥”

स्वीकृ, निरैषये। इति कविकल्पद्वमः॥ (भा०-
पर०-मक०-सेट् ।) शोष्ट्रवर्गशेषयुक्तः।

स्वीकृत चक्षुः पश्चमिराहतं स्वादित्यर्थः।
इति दुर्गादासः॥

स्व, सृतौ। इति कविकल्पद्वमः॥ (भा०-
पर०-मक०-सेट् ।) स्वरति। सृतिश्रृतिविशेषः।
तथा च ।

“स्विद्विगवतौ देखा सृत्युभवमेदिका ॥”

इति तार्किकाः॥ तेन चौ अजग्नतकर्तुः कर्मत्वम्। गुहः शिरं
शास्त्रं स्मायति। इति दुर्गादासः॥

स्व, म घोतक्ये। इति कविकल्पद्वमः॥ (भा०-
पर०-मक०-सेट् ।) इति केचित्-प्रनिट्। म,
स्वरयति। उत्कृष्टः उत्कृष्टिः तत्स भावः। घोत्कृष्टमुत्कृष्टः। आ-
समन्वात् आनमाध्यानं इति विवित । उत्कृष्टिका इति काशिकात्प्रसिद्धिविदेवी। उत्कृष्टिकृष्टमिति द्वितीः। सुइरत्नार-
यन्तमनुच्चयं विपुरदाइमिति विराते । इति
दुर्गादासः॥

सृतैः, त्रि, (सृ+तः ।) सृतिविषयः। ज्ञात-
स्वरणः। यथा,—

“शास्त्रिके पितृक्षत्येच मासशान्त्रमः सृतः ।
विवाहादौ सृतः सौरो यज्ञादो सांवगो मतः ॥”

इति मलमाससंत्वम्॥ सृतः, ज्ञिन् ।) स्वत्नभूतिविषय-
ज्ञानम्। इति चक्षुटीकायां नागोजीभः॥

स्वाम्याश्रितक्रियाज्ञयसंस्कारज्ञयज्ञानम्। इति
रसमञ्चरौ । स्वत्नभूत-संस्कार-ज्ञय-ज्ञानम्।
यथा,—

“स्विद्विगवतौ देखा सृत्युभवमेदिका ॥”

इति कविकल्पद्वमटीकायां दुर्गादासः॥
किञ्च ।

“विभुर्द्यादिगुच्छान् बुद्धिस्तु विविध
मता ।

पत्नभूतिः सृतिश्च स्वादत्तुभित्तुर्मित्वा ॥”

इति भादायरिच्छेदः॥